

[Haunstrup Clemmensen.]

sion, det gav anledning til, var nogle betragtninger over, hvorvidt det ærede medlem hr. Foged og jeg ligefrem led af sygelige forestillinger; de var vistnok oven i købet patologiske, forstod jeg. Når man anvender så fine fremmedord på disse områder, tror jeg, den højtærede minister ganske enkelt — uden at jeg hermed vil komme ind i nogen længere debat om juridiske eller andre skriftlige tilkendegivelser i forbindelse med omsforliget — blot skulle erklære sig enig i, at forrykningsforholdet er en kendsgerning efter det lovforslag, som nu er til behandling. Det finder vi er et tilbageskridt; det kan det vel i hvert fald være tilladt at sige, også tilladt i forhold til omsforligets forhandlinger.

Jeg synes i det hele taget, at det på disse områder kunne være værdifuldt, om den højtærede minister ikke var helt så kritisk over for os andre. Sådan næsten lidt bebrejdende fik jeg at vide, at tingene efter min opfattelse ikke kunne gå hurtigt nok. Jeg forstod, det skyldtes et spørgsmål om skattereform. Ja men den højtærede minister kan da vel ikke have glemmt, at i en halv snes år har det parti, den højtærede minister repræsenterer, haft regeringsansvaret, uden at der egentlig er kommet noget forslag til en skattereform, og så er det vel ikke meget for tidligt, at vi tillader os at rykke derfor.

Jeg ved ikke, om det ærede medlem hr. Peter Nielsen skulle forstås således, at det var arbejdet med kildeskatten, der gjorde det nødvendigt med en pause, inden skatte-reformen kunne forelægges. Der er kommet nogle kritiske bemærkninger angående kildeskatten ved mange lejligheder, og der er måske grund til at henlede det ærede medlem hr. Morten Langes opmærksomhed på, at hans partifælle det ærede medlem hr. Skræppenborg-Nielsen, som måske er lige så sagkyndig som det ærede medlem hr. Morten Lange på disse områder, har udtrykt stor betænkelighed; jeg forstår, at der derfor kunne være grund til netop her at advare imod at tage for lange pauser.

Det er nu, der er brug for at komme i gang med reformarbejdet, og jeg var derfor skuffet over, at den højtærede minister vedrørende sambeskatningen ikke havde et eneste ord at give os. I fjor fik vi dog et

tilsagn om — som jeg nævnte — at man var parat til et regeringsinitiativ. Hvornår kan vi vente et sådant initiativ i spørgsmålet om sambeskatning? Om fradrag af udgifter til børns uddannelse var der heller ikke noget initiativ.

Jeg tror, det er nødvendigt og rigtigt — uden derfor at behøve at blive beskyldt for utidigt jageri med regeringen — at sige, at der er behov for nu at komme i gang med reformplaner, og derfor, synes jeg, var det naturligt, at ministeren nævnte nogle enkelte tal for det provenutab, der ville blive tale om. I denne forbindelse vil jeg spørge, om ministeren har taget hensyn til, at i det følgende år vil skattefradragsretten gøre dette provenutab væsentlig mindre.

Morten Lange: Jeg skal for god ordens skyld gøre opmærksom på, at vi har for skik inden for vort parti kun at rose regeringen, når der er en smule grund dertil. På den anden side synes vi heller ikke, at vi ligefrem skal lade være med at rose den, hvis vi kan finde en rimelig anledning til det. Hvis det oven i købet fører med sig, at venstre og de konservative kryber ind i skallen som eremitkrebs, så skal vi huske det til en anden gang, for så er det gavnligt at komme med sådanne bemærkninger.

Men det, der kalder mig op på talerstolen, var dette, at jeg gerne vil have den højtærede finansminister til at udtale sig en lille smule klarere, end han gjorde, angående løfteparagraffen. Vi fik at vide, at der nok vil blive anledning til inden for dette folketingsår — det vil sige inden valget — at se på og tage stilling til noget, som kan kaldes en egentlig skattereform. Vil det sige, at ministeren mener, at den kinesiske sværd-dans, som jeg omtalte, og som skulle være kildeskat med fradragsretten bevaret, skulle kunne indstuderes i løbet af 3-4 måneder? I så tilfælde er den højtærede minister meget, meget ferm.

Så skal jeg til allersidst nævne følgende. Skulle jeg pege på det forhold i det foreliggende forslag, som jeg tror kunne trænge til at blive set på i lys af prisudviklingen — det har været nævnt så mange steder, hvor man kunne ændre på det ene eller det andet, og vi har fået at vide fra mange sider, at hvor vi end ændrer, vil det koste så og så mange millioner — så skulle det være